

Pediatric – jedna, či dvě

Vážení čtenáři, vážené čtenářky,

v posledních měsících se pediatrie stává často mediálně zmiňovanou medicínskou oblastí, zejména kvůli nedostatku personálních kapacit. V tomto kontextu se opět objevují snahy o rozdělení oboru na pediatrii (myšleno zejména nemocniční) a praktické lékařství pro děti a dorost. Tím se pak nabízí otázka, zda se opravdu jedná o dva až tak rozdílné obory, které nemohou fungovat jako jeden celek? Je to opravdu tak rozličné, jestli lékař poskytuje služby v režimu ambulantním či nemocničním? Pokud pomineme pracovní dobu, způsob úhrady zdravotní péče a další financování, tak z odborného hlediska tolik rozdílů nenajdeme.

Pojďme si to demonstrovat na jedné z nejdůležitějších činností lékaře – a to na diferenciální diagnostice. V předkládaném podzimním čísle časopisu *Pediatric pro praxi* mimo jiné naleznete články o žloutence

u dětí nebo tzv. postcovidovém syndromu. Z pohledu pediatra se jedná o stavy s velmi širokou diferenciální diagnostikou, u kterých však bude základní diagnostický proces jednotný, ať už pacienta vyšetřujeme kdekoli. Rozhodně není pravdou, že v rámci primární péče bude tento postup významně (až na velmi specializované vyšetřovací metody) omezen. Naopak, v rámci prvního kontaktu lze i přímo v ordinaci využít co nejširší diagnostické metody, které v současné době máme k dispozici. Komunikace s pacientem, odběr anamnézy a fyzikální vyšetření by samozřejmě měla probíhat stejně. Navíc však lékař prvního kontaktu již může využít tzv. POCT (v místě péče o pacienta/ bedside) přístroje, přičemž se nejedná pouze o notoricky známé vyšetření C-reaktivního proteinu (CRP). Konkrétně u novorozence s protrahovanou žloutenkou využije transkutánní iktometrii, případně kapilárně

stanovené CRP, bilirubin, krevní obraz, resp. hemoglobin, glykemii či chemické a kulturační vyšetření moči. Naopak u pacienta s udávanými tzv. postcovidovými projevy lze změřit saturaci hemoglobinu kyslíkem, provést spirometrii, elektrokardiografické vyšetření či autorefraktometricky vyloučit zrakovou vadu. A to vše v rámci prvního kontaktu. Další případná laboratorní vyšetření mohou být také do značné míry podobná, ať už budou indikována praktickým či nemocničním pediatrem. Hlavní podmínkou je však dostatečně erudovaný a kompetentní lékař v primární péči, což je jistě cíl, kterého chceme dosáhnout.

S přáním pěkných podzimních dní
a hojných diagnostických úspěchů,

MUDr. Jan David, Ph.D.
pediatr ambulantní i nemocniční, Praha